

Vinterträff Sjöhistoriska museet 10 mars!

Vi kommer att få en arkivvisning av Eva Hult och hon kommer också att prata om några av Arvid Laurins utvalda ritningar. **Vi samlas klockan 13.00**, men vill man kan man mot normalt inträde gå runt på museet antingen före eller efter, från 10 fram till 17 då museet stänger.

Anmälan görs till ordf Håkan Lundgren på p_h_lundgren@hotmail.com före den 6 mars.

Det är först till kvarn som gäller då arkivet är maximerat till 15 deltagare!

Åtta fyrplatser blir statligt byggnadsminne

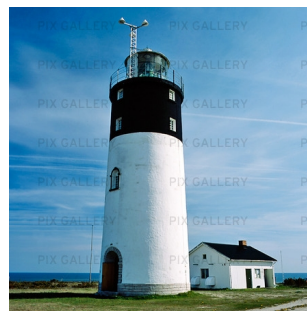
Torsdagen den 7 december 2017 beslutade regeringen att förklara åtta fyrplatser, varav en lotsplats, för statligt byggnadsminne.

- Fyrplatserna är en självklar del av vårt kulturarv. Genom dem får vi ökad kunskap om sjöfartens och samhällets historia. Det finns ett stort lokalt engagemang och nu tar staten ett tydligt ansvar genom att bevara dessa fyrplatser för framtiden, säger kultur-

och demokratiminister Alice Bah Kuhnke.

Regeringens beslut omfattar:

- Bjuröklubbs fyrplats, Bjurön 6:1, Skellefteå kommun
- Hjortens fyrplats, Udden 1:35, Mellerud kommun
- Högbondens fyrplats, Högbonden 1:1, Kramfors kommun
- Kullens fyrplats, Kullagården 1:4, Höganäs kommun
- Måseskärs fyrplats, Måseskär 1:1, Orust kommun
- Navens fyrplats, Traneberg 1:2, Lidköpings kommun
- Hoburgs fyrplats, Juves s:3 och s:4, Gotlands kommun
- Helsingborgs lotsstation, Hamnpaviljongen 5, Helsingborgs kommun

Här fortsätter Åke Somnells jorden-runt-segling med Miss My Genom Panamakanalen

Torsdag 6 mars. Upp tidigt för de sista förberedelserna. Vi måste ha lots med på kanalfärden – en "advisor". Han anländer i god tid och det är en mörkhyad man vid namn Harry Melah. Sedan tar han det så lugnt att vi får hetsa för att komma till slussen i tid, klockan 09. Vi har blivit inlagda i ett schema där vi skall slussa tillsammans med en jättetanker som heter "Oriental Sovereign" och en australisk motor-yacht "Jessica".

I slussarna ligger vi bakom tankern förtöjda vid sidan av Jessica och med linor till slussens sidor. Vid förflyttning mellan första och andra kammaren schabblar skepparen på Jessica, han kommer snett i bakvattnet från tankern och drar på, vilket medför att han använder oss som "fender" och kör in oss mot väggen med en smäll. Vi håller emot med alla krafter och Miss My är stark, så det avlöper utan skador. För övrigt är det propeller-vattnet från tankern som förorsakar mest ström och virvlar. Vi ligger fastbundna och loggar 6 knop när de drar på och lämnar sluss-kammaren. Efter slussarna kommer vi in i den konstgjorda sötvattensjön Gatun. Där passar en del av oss på att ta ett dopp och av de sötvattens-krokodiler som finns, ser vi inte ett spår. Gatun-sjön är den största artificiella sjön näst efter

Lake Mead i USA, som bildades då Hooverdammen byggdes.

Man kan inte låta bli att förundras över vilka fantastiska insatser och vedermödor det kostat att bygga den här leden. USA stod för huvuddelen av båda delarna.

Kanalen öppnades i augusti 1914 och det hade då tagit 34 år att färdigställa projektet med en insats av mer än 80 000 personer. Av dessa fick över 30 000 betala med sina liv på grund av tropiska sjukdomar och i övrigt omänskliga förhållanden.

Ute på Gatun kan vi hissa genuan och med blandad motorgång gör vi en fart av 5 knop större delen av dagen. Birgit har full verksamhet med att långa dricka och krubb. Vår lots är bussig och hjälper till men lite överdrivet nitisk då det gäller navigeringen. Han dirigerar som om vi haft en 20 000-tonare att framföra.

På Stilla havssidan finns det också tre slussar och nerslussning bör ju vara enklare. Vi får emellertid ett tillbud även här. Vi blev, förmodligen av misstag, dirigerade in i fel sluss-kammare, höger i stället för vänster. Tillbaka ut och så skall vi in i höger igen! När de så fyller framförvarande slussdocka blir det ett våldsamt sug. Smack – och vi sitter klistrade mot

sidan. Det hela lättar dock och vi är loss efter en stund, tillsynes utan skador även nu. Vi har emellertid blivit rejält nersmutsade, dels av tjockolja i de första slussarna och dels av gnissel mot gummilister och bildäck.

Mörkret faller när vi är i sista slussen, så det blir mörkernavigering utmed raden av bojar ner till Balboa Yacht Clubs (BYC) bryggan, dit vi anländer cirka 19.30. Då står faktiskt Peter Marxsen på kajen tillsammans med en annan Peter och väntar med radion! Det var fel i strömförsörjningen och 220-voltsdelen är fixad, däremot inte 12-voltsdelen, där behövs en transistor som inte finns tillgänglig nu. Det får räcka för tillfället, huvudsaken vi kan köra med generatören.

Våra danska vänner tycker att det varit intressant att vara ombord på en "liten" båt. De har ju också fått jobba hårt och skaffat erfarenheter inför den egna passagen. Vi betalar deras återresa till Colon och önskar lycka till. Vi sitter kvar en stund på BYC, fikar och snackar med Peter och Peter samt en amerikansk tjej från Jessica. Det har hunnit bli midnatt när vi, efter en händelserik dag, går ut och ankrar på andra sidan kanalen.

Fredagsmorgon kommer och vi jollar in till BYC brygga. Ingen tar notis om oss och vi tar bussen in till Panama City. Beställda glasögon hämtas och så måste vi komplettera sjökorten, eftersom vi aldrig hörde av Rav.

I trakten av Hilton Hotel skall det finnas ett ställe som heter Islamadora och som säljer sjökort. Vi blir "lurade" av en vänlig svart vaktmästare och han visar oss åt alldeles galet håll. Mera taxiåkande och vi finner så småningom platsen vi söker. Vi gör ett nytt besök på Chase Manhattan Bank för att fylla på förrådet. En vaktmästare känner igen Birgit från förra besöket och han kommer fram och beklagar sorgen. Det gäller alltså Olof Palme!

Tillbaka på BYC ringer jag svenske radioamatören Joseph M Pearl (HP1XJN) som jag tidigare haft kontakt med. "Joe" kommer ut till båten på kvällen med sin sambo Gloria från Bogota, med dragspel och en flaska whiskey. Vi har en mysig kväll med musik, allsång och mycket snack. Joe berättar att han är uppvuxen i Göteborg, vilket han egentligen inte behöver förklara. Han är 57 år och sedan ett tjugotal år acklimatiserad amerikan. Han var gift med en polsk kvinna, nu död, och han har en dotter som är polis i New York. Joe's verksamhet i Panama är att vara övermaskinist för bogserbåtsflottan i kanalen.

Jag frågar om hans namn, Pearl är ju inte så vanligt i Göteborg. "Jo, förstär Du, hemma hette jag Zackrisson, men då kan en la inte heta i Amerika heller, så ja va tvongen å byta namn", säger Joe.

Gloria ser vår svenska träflagga, hon håller den i handen och tårar trillar ner för hennes kinder. Vi tittar lite undrande och hon förklarar att hon är så ledsen för att Olof Palme är död, han var ju en så fin människa! Vi har blivit varse att Palme nog var mera beundrad här ute i världen än bland många hemma i Sverige. Innan vi skiljs åt får jag en mössa av Joe med märket "Panama Canal Amateur Radio Association".

Miss My är i behov av underreks-behandling och vi hade tänkt torrställa henne på tidvattnet i Balboa, där det finns en gammal pråm att luta emot. Vi gör ett försök men det är för stark vind och sjö. I stället går vi till Taboga Island, 12 sjömil ut och ankrar där. Taboga, kallad "The Island of Flowers", är en liten ö starkt fokuserad på turism. Vi får veta att Shahan av Persien, Reza Pahlavi, levde här under senare delen av sin exil innan han begav sig till Egypten, där han dog 1980.

Söndag 9 mars i Taboga och vi går runt och rekar plats för torrställning. Även här finner vi ett gammalt vrak som verkar användbart. Det är en amerikansk landstigningsbåt som ligger och rostar.

Inget sådant arbete dock på en söndag så vi återvänder till Panama City med färja, där Joe och Gloria möter med bil. Det blir lite ruschigt! Vi åker först till Albrook Air Force Base, där vi provianterar på Joe's "PX-kort". Sedan hem till dem, de bor i en liten villa i det amerikanska bostadsområdet nära Panama City. Husen är väl skyddade med gallerförsedda ingångar och fönster. Det påminner om de bostadskvarter som finns i anslutning till amerikanska militära baser på många håll i världen. Vi duschar, lyssnar på elorgelmusik och fikar på kaffe och mackor innan det är dags att ta farväl av jättetrevliga Joe och Gloria och hinna med sista färjan tillbaka till Taboga.

På måndag morgon är det högvatten klockan 03.50. Vi tar upp ankaret vid 4-tiden och smyger intill den gamla rosthögen. Det lutar ganska kraftigt inåt när vattnet rinner undan och vi lossar alla vant på styrbordssidan. Sedan står hon stadigt på sandbotten. Det finns en hel del hård bottenbeväxning som vi skrapar bort. Därefter två burkar "Micron 25" som ny bottenfärg. Båda rodren bestycks med

den blå färgen vi köpte i Cumana, en typ som används för fiskebåtar. Troligen effektiv men giftig? För övrigt ser Miss My bra ut på undersidan.

Vi hinner lagom klara jobbet och färgen torkar tills vattnet återkommer. Sötvatten behövs också, det hämtar vi med dunkar i en närbelägen villa. En yngre vaktmästare hjälper oss att bära. Så tillbaka till ankarplatsen en stund mitt på dagen för sista förberedelser för färden ut på Stilla Havet.

Vi kommer iväg klockan 16.00, glada att vi klarat oss bättre än den stora amerikanare som blivit liggande på sidan för gott inne i viken. Det är också skönt med lite svalka i vinden efter ett par mycket varma dagar. Vi går ut åt sydväst, rundar Las Perlas-ön och sätter kurs 150°. Hej då Panama – Ecuador nästa!!

Panamakanalen - Galapagos Taboga – Esmeraldas

Det är måndag 10 mars och vi lämnar "blomsterön" Taboga på eftermiddagen med siktet inställt på Esmeraldas i Ecuador. Vi rundar den lilla ön Las Perlas i en fin medvind och sätter kurs 150°. För enbart mellangenuan gör vi dryga 5 knop. På kvällen ser vi vår första val, den är uppe och blåser strax framför oss men försvinner sedan snabbt.

Tisdag inleds med "morgonpasset" på radion, som nu fungerar igen efter det

avbrott som varat en tid. Peter Marxsen i Panama lyckades fixa felet efter en del strul!

Lennart hemma i Hultsfred hör mej svagt men hälsningar kan utbytas åt båda håll. Bengt på Bo Johnson ligger i närheten och hörs bra. Han meddelar att de är på väg mot Buenaventura i Colombia - ett jäklans rövarhål enligt Bengt, så det är inte värt att vi går in där. Vilket vi för övrigt inte hade tänkt...

På eftermiddagen tar vinden slut och det blir motorgång från klockan 14.00. Det är mycket varmt, omöjligt att gå barfota på den blå däcksfärgen utan att det bränner ordentligt under fotsulorna. Vi har fiskelina ute då detta skall vara ett fiskrikt vatten, men vi märker inget av liv av vare sig fiskar, fåglar eller andra båtar.

Natten förflyter lugnt under fortsatt motorgång. Vi kan sova och vakten slappar nere i kajutan. Tidigt på onsdagsmorgonen har jag radiokontakt med Lennart. Birgit frågar om solen går upp i väster här? Det är en mera retorisk fråga för vid närmare kontroll visar det sig att vi går på kontrakurs. Koll med radiopejl visar att vi ligger cirka 25 sjömil längre åt norr än vad vi borde. Vi har alltså gått åt fel håll i 5 timmar! Otroligt slarvigt att inte upptäcka detta omedelbart! Vi försöker rekonstruera förloppet och kommer fram till att Styrman Karlsson – autopiloten, förmodligen tappat strömförsörjningen för en stund och drivit ur kurs. Så har kontakten återkommit och Karlsson har låst på kontrakursen. Nåväl, det är bara att vända och konstatera att solen fortfarande går upp i öster.

Vår middagssposition onsdag 12 mars är N 6° 24' /W 78° 53' och vi har gjort en dygnsdistans på 74 sjömil, vilket borde ha varit 100! Yanne får fortsätta jobba men nu på sparlåga, vilket innebär knappa 4 knop på loggen. Vi litar nu på loggutslaget sedan pro-

pellern putsats och vajern fått en smörjning.

Torsdag morgon och vi hör inte av Bengt, däremot kommer en ny bekantskap in, Bruce från Toronto, som lovar att ringa hem till vår dotter Maria och vidarebefordra en hälsning. Så ser vi något mystiskt i vattnet - det visar sig vara en tjock trädstam med en stor fågel och en stor sköldpadda. Fågeln lyfte då vi kom nära och sköldpaddan verkade helt ointresserad av vår närvaro. Ytterligare händelser på förmiddagen. Vi får en stor fisk på draget, yvärr sliter den sig så det blir nog corned beef idag också. Så får vi påhälsning av ett stort gäng trubbnosiga delfiner s k öresvin. Det är ett 50-tal och inte lika livliga som sina mindre släktingar, men uppenbarligen lika nyfikna.

Middagsposition torsdag 13 mars är N 4° 56' /W 78° 32'. Dygnsdistansen är 90 sjömil. Mera liv på havet, ett par stora havssköldpaddor. Vi går nära en av dem som plaskar lite förvånad, men den visar i övrigt inga större åthävor. Vi fortsätter vår motorgång under en lugn natt och på morgonen siktar vi land och det bör vara Pta. Charambira i Colombia, men vi har då satts ett stycke åt nordost. Det är svårt att få ordning på radiofyrarna, det stämmer inte med den norska "boken". Jag får en hastig radiokontakt med Bengt, som lovar att kolla fyrar och frekvenser. Han meddelar att Bo Johnson går från Buenaventura imorgon klockan 17.00 så det finns en liten chans att mötas. Det är fortfarande mest svag vind, så vi får nöja oss med en blandning av segel- och motorgång.

Fredag 14 mars med motorgång ett par timmar på morgonen. Vi har land åt solen, så det går inte att ta någon solhöjd. Vi ser en stor haj alldeles framför båten, så det blir inget morgondopp! Nu går det bra med VHF-kontakt med Bengt, de går ut från

Buenaventura med högvattnet klockan 17.00 lokal tid. Morgonkontakten med Lennart innehåller en hälsning från Landsbro, sväger Inge meddelar att han klarat av vår deklaration. Vi är inne i en motström, så det går långsamt fram. Vi går 3-4 sjömil från kusten och ser en massa stockar och skräp i vattnet och rev längre in.

Middagspositionen är $N4^{\circ} 04' / W 77^{\circ} 35'$ och vi har ny kontakt med Bengt klockan 16.00. Vi siktar in oss på ett möte utanför Buenaventura. Mycket riktigt, Bo Johnson dyker upp i rätt tid, de har just släppt av lotsen. Vi hade hoppats på att de skulle kasta över lite godis och mycket riktigt, när vi närmar oss saktar de ner och vi ser Bengt och ett par andra gubbar uppe på däck med en svart plastsäck. Vi går nära intill och säcken plaskar i vattnet. Vi vinkar som tack och Bo Johnson drar på och stävar ut mot nordväst. Själva är vi ju nyfikna på innehållet. Det är knäckebröd, Kalles kaviar, tidningar och lite till. Trevligt med svenska grejor men Wallenius leder stort!

Efter mötet sätter vi kurs 232° ner mot Esmeralda. Det blir mest motorkör resten av kvällen och hela natten. För att ge Yanne lite mer svalka har vi tagit bort motorrumsluckan i sittbrunnen så det är bara "trägallret" över motorn. Tur det för Birgit känner att det stänker vatten nerifrån, en kylvattenslang har gått sönder. Det är lätt lagat men kunde ha ställt till med mycket förtret.

På morgonen syns stackmoln, cumulonimbus, med skurar borta vid horisonten. Vi är tydligen inne i "doldrums" nu. Det är den s k ekvatoriella konvergenzonen, lågtrycksområdet som "följer" solens vandring norr och söder om ekvatorn. Mot denna zon blåser vindar från norr och söder, de konvergerar. På grund av jordrotationen länkas dessa vindar av åt väster och bildar vad som kallas passadvindar – nordostpassad norr om konvergenzonen och sydostpassad söder om den. Passaden är som regel svagast i de östra delarna av oceanerna och tilltar i styrka längre västerut. Jag tycker om det engelska uttrycket "doldrums", det påminner om "trolltrummor" vilket passar bra eftersom där ofta förekommer åska. Det är ju snart vårdagjämning, den tidpunkt då solen står i zenit över ekvatorn.

Vi siktar Isla Gorgona vid lokal middagstid. Den ligger cirka 25 km utanför fastlandskusten och var en Colombiansk fängelseö till för ett fåtal år sedan. Då avsedd för de allra värsta förbrytarna och icke utan skäl benämnd som en "djävulsö". Gorgona är numera en nationalpark där viss forskning bedrivs. Ön är känd, eller kanske snarare ökad, för att där finns mycket giftormar. Den verkar ganska hög med branta stränder. Tillträde kräver att tillstånd utverkas i förväg, det är liksom inte upplagt för besök där just nu.

Ett par radiofyrrar ger bra bäringar, som bestyrker middagspositionen lördag 15 mars, $N 03^{\circ} 08' / W 78^{\circ} 03'$ och vi har gjort en dygnsetapp på 90 sjömil.

Vi har fått vind igen och gör hyfsad fart i bidevind. Det är dock en dryg etapp mot och förbi Gorgona och tydligen ganska kraftig motström. Söder om ön vrider vinden och tränger in oss mot land. Det är inte hälsosamt eftersom där finns en massa rev. Vi svänger ut

och går för babords halsar. Svagare vind igen och blandad motorgång. Ett åskmoln tangerar vår rutt men ger inget "färskvatten" att tala om för vår del. Vi ser mycket skräp i havet, stockar, brädlappar, växter m m flyter i stråk. Troligen kommer det från en flod i närheten.

Kvällen är mörk på grund av molnen och månen är i ny. På efternatten kan vi pejla en blinkfyr, Posa Caballos, men resultatet visar att vi fortfarande har motström. Söndag morgon kommer med svag vind och ett par regnskurar. Radiokontakten med Lennart är mycket god. De har fortfarande vinter hemma, minus tre med dis och snö i skogen. Middagspositionen för söndagen är N 2° 26' / W 78° 44' och en ynka dygnsetapp av 58 sjömil.

På natten mot måndag har vi en nervpirrande upplevelse. Vi seglar i ganska svag vind när en stor motorbåt, som går med släckta lanternor, kommer upp bakom oss. De tänder ljus och lyser på oss från cirka 40 meters avstånd. Vi tror först att det är en fisketrålare och försöker svänga ifrån. De följer efter och blinkar något otydligt. Det är uppenbarligen inte någon fiskebåt och det känns ganska obehagligt. Vi vet att det förekommer piratverksamhet utmed Colombias kuster. På order från Birgit tar jag fram pistolen och lägger den i sittbrunnen. Birgit går ner och gömmer våra kontanter underst i potatislådan. De skall i alla fall få leta efter pengarna, säger hon. Plötsligt smäller ett skott – men inget märks i båten. Förklaringen kommer strax, det är en lysrakett de skjutit upp. Den hänger en stund i en liten fallskärm och lyser upp havet. Kan det vara pirater? Och "vaffö gör di på dette sättet"?

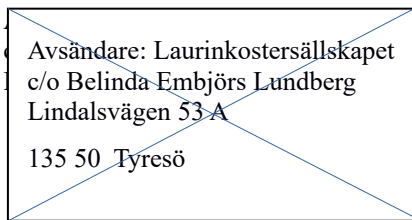
Jag kommer att tänka på att vi ju har VHF-radio och gör ett anrop på kanal 16. Efter en stund kommer ett svar på bruten engelska. Vi uppfattar att det

gäller "Colombian Navy Ship" och att de vill titta närmare på oss. Vi lämnar uppgifter om nationalitet och antal personer. Vi inser att de har ett visst övertag, så vi tar ner seglen och går upp mot deras babordssida.

På avstånd ser det ut att kunna vara en militär båt, en större vedettbåt eller en liten fregatt. Vi ser fendorar i form av stora traktordäck på sidorna och ombord står ett antal personer och ett par pekar på oss med automatvapen. Alla bär flytvästar och det verkar vara en viss ordning ombord, så det känns något tryggande. Det visar sig stämman – det är militärer. Väl intill sidan kommer deras chef fram och frågar lite irriterad varför vi inte kom upp omedelbart när vi blev prejade. Jag förklarar att vi trodde det var frågan om pirater och att vi helt enkelt var rädda. Dessutom verkar det skumt att de inte har gångljus och att det är internationellt vatten. Han skrattar lite åt oss och förklarar att det är pirater de jagar och att de inte vill synas, därav utan ljus. "Det är inte ofarligt här", säger han och gör ett tecken som att skjuta med kpist. Vi visar våra pass och får rådet att gå ännu längre ut till havs. Vi drar en lättnadens suck, ingen hade sett pistolen och vi hissar segel och styr längre utåt Stilla Havet.

(fortsättning följer i nästa nummer)

Protokoll från Årsmöte den 18 november 2018

Ordförande för sällskapet öppnar mötet och hälsar välkommen.

Godkännande av mötets behöriga utlysande

Mötet befanns vara behörigen utlyst.

Godkännande av dagordning

Dagordning godkändes med tillägget att en justeringsman för protokollet skall utses.

Val av mötesordförande och mötessekreterare

Till mötesordförande valdes Håkan Lundgren

Till mötessekreterare valdes Gunnar Vagerstam

Val av protokollsjusterare

Till justeringsman, tillika rösträknare valdes Staffan Jonsson.

Redovisning av årets verksamhet

Verksamhetsberättelsen diskuteras och lades till handlingarna.

Redovisning av Sällskapets ekonomi

Kassören redovisar det ekonomiska resultatet. Kapitalet finns på Postgirot.

Antal betalande medlemmar: 45 st

• Årets resultat: 1 235:90 kr

• Totalt kapital: 8 101:90 kr

Beviljande av ansvarsfrihet

Årsmötet beslutar ge styrelsen ansvarsfrihet för det gångna verksamhetsåret.

Inval av nya medlemmar

Årsmötet beviljar inträde av nya medlemmar.

Fastställande av årsavgift

Efter votering med röstsiffrorna 5-4 beslutar årsmötet att avgiften för 2019 höjs från 100 till 150 kr/år.

Val av styrelsemedlemmar (kassör och ordf jämna år, sekr udda år)

Valberedningens föreslår:

Omval som ordf. på två år av Håkan Lundgren och kassören Bosse Jernberg. Håkan utses också till webbredaktör.

Årsmötet beslutar i enlighet med valberedningens förslag.

Val av valberedning

Till valberedning väljs Anders Lundberg (sammankallande) och Lars Bergman.

Det kommande årets verksamhet

Vårträff hålls i Norrviken helgen 1-2 juni 2019.

Vintermöte? Frågan om plats och tid hänskjuts till styrelsen.

Höstträff hålls i Finnhamn helgen 7-8 september 2019.

Inkomna skrivelser

Inga skrivelser inkommit.

Övriga frågor

Årsmötet beslutar att ett medlemsblad, inkl. inbetalningskort, per år skickas ut som en tryckt version till medlemmar samt till de som tidigare varit medlemmar men som ej betalt in avgiften för 2018.

Mötet avslutas

*Styrelsen önskar alla en
God Jul och ett Gott Nytt År!!*